

(...) 570/15

## UZASADNIENIE

D. P. (1) wniósł o obniżenie swego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej córki A. P. do kwoty po 300zł m-cznie ( k. 2 ).

Małoletnia jak wyżej, zastępowana przez matkę J. D., wyłącznie na użytek ew. ugody z powodem proponowała obniżenie alimentów do kwoty po 500zł m-cznie, co nie spotkało się jednak z jego akceptacją ( k. 31 ).

### **Sąd ustalił co następuje:**

Wyrokiem zaocznym z dnia 19 maja 2015r. w sprawie IIIRC 226/15, Sąd Rejonowy w Kaliszu skonkretyzował ustawowy obowiązek alimentacyjny D. P. (1) wobec jego małoletniej córki A. P., ur. (...), zasądając od niego na jej rzecz alimenty w kwocie po 500zł m-cznie.

dowód – akta IIIRC 226/15 – k. 10 wyrok

Odpis wyroku zaocznego, razem ze stosownym pouczeniem o prawie wniesienia od niego sprzeciwu w terminie 14 dni, został prawidłowo doręczony D. P. (1).

dowód – akta IIIRC 226/15 – k. 12 pismo z pouczeniem, k. 13 zpo

Wymieniony nie złożył w ustawowym terminie sprzeciwu od w/w wyroku, wskutek czego uprawomocnił się on z dniem 17 czerwca 2015r.

dowód- akta IIIRC 226/15 – k. 15 zarządzenie

Podstawą faktyczną swojego powództwa o obniżenie alimentów D. P. (1) uczynił wyłącznie twierdzenie, że nie stać go na ich płacenie w dotychczasowej wysokości.

dowód – k. 3 uzasadnienie pozwu, k. 26 zeznania powoda

Zeznając przed Sądem na rozprawie w dniu 26 listopada 2015r., powód oświadczył stanowczo i kategorycznie, że ostatnią stałą pracą zarobkową wykonywał w Firmie (...) w O. W.. do dnia 31 grudnia 2014r. Zarabiał tam po 1300-1400zł netto miesięcznie.

Potem zrezygnował jednak dobrowolnie z tego zatrudnienia, gdyż wyjechał do pracy dorywczej za granicą. Przez miesiąc przebywał w S., gdzie przy produkcji frytek zarobił ok. 400 funtów.

Po powrocie do P. nie podjął już jakiegokolwiek stałej pracy zarobkowej. Nie wykonywał jej więc także w chwili wydawania przeciwko niemu wyroku zaocznego z 19 maja 2015r. Zarejestrował się tylko jako bezrobotny w PUP w O. W., bez prawa do zasiłku. Twierdzi, że cały czas szuka jakiegoś zatrudnienia.

dowód – k. 26 zeznania powoda, k. 7 karta rejestracyjna bezrobotnego

Od chwili powrotu do kraju z pracy jak wyżej, powód mieszka ze swoimi rodzicami, pozostając na ich utrzymaniu. Ponośzone przez nich koszty jego utrzymania stanowi kwota ok. 1000zł m-cznie.

dowód – okoliczność niesporna, zob. też k. 22 pismo procesowe

Na rozprawach w dniach 26 i 30 listopada 2015r. strony prowadziły ze sobą pertraktacje w kierunku ew. polubownego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Matka małoletniej A. zaproponowała ostatecznie D. P. gotowość wyrażenia zgody na obniżenie dotychczasowych alimentów do kwoty po 500zł m-cznie. Ten ostatni nie wyraził jednak woli zawarcia ugody na taką kwotę.

dowód – k.27 oraz 30-31 protokoły

**Sąd uznał za w pełni wiarygodne** zeznania powoda na rozprawie w dniu 26 listopada 2015r. Zostały one złożone w obecności pełnomocnika powoda z wyboru. Powód obszernie i konsekwentnie opisał w nich przebieg swojego życia zawodowego od chwili dobrowolnej rezygnacji przez siebie ze stałej pracy zawodowej w Firmie (...) w dniu 31 grudnia 2014r. Treść tych zeznań nie była w żaden sposób kontestowana przez stronę pozwaną. Stanowiła ona dla Sądu, z podanych poniżej przyczyn, dostateczną podstawę faktyczną do właściwego merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W związku z tym Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika powoda o przesłuchanie świadków wymienionych w piśmie procesowym z 23 listopada 2015r. ( k. 22 ). Wnosząc o przesłuchanie tych osób na okoliczność trudnej sytuacji materialnej powoda, jego pełnomocnik nie doprecyzował wcale, jakiego okresu czasu miałyby dotyczyć ich zeznania. W szczególności zaś nie określił, że odnosiłyby się one do okresu po uprawomocnieniu się wyroku z 19 maja 2015r. w sprawie IIIRC 226/15.

Powyższe uniemożliwiało Sądowi dokonanie oceny, czy zeznania w/w osób dotyczyłyby w ogóle okoliczności istotnych i kluczowych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, o których jest mowa w dalszej części tego uzasadnienia. Należy przy tym podkreślić, że pełnomocnik powoda nie skorzystał z możliwości zgłoszenia na podstawie art.162kpc zastrzeżeń w przedmiocie oddalenia jego wniosków dowodowych przez Sąd.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Zostały one sporządzone przez uprawnione do ich wystawienia podmioty, w zakresie przypisanych im kompetencji. Obie strony nie zgłaszały zresztą jakichkolwiek uwag co do ich treści.

#### **Sąd zważył co następuje:**

Stosownie do art.138kro w zw. z art.135§1kro, w razie zmiany stosunków można m.in. żądać obniżenia wysokości skonkretyzowanego wyrokiem Sądu obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, w zakresie odpowiadającym jego zmienionym potrzebom, a także zmienionym możliwościom płatniczym zobowiązanego rodzica.

W związku z tym nie ulega jakiegokolwiek wątpliwości, że podstawę faktyczną powództwa o obniżenie alimentów na rzecz małoletniego dziecka mogą stanowić tylko i wyłącznie takie okoliczności, które zaistniały dopiero po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego poprzednie alimenty na jego rzecz. A contrario, podstawy faktycznej powództwa o obniżenie alimentów nie mogą stanowić żadne okoliczności, w tym dotyczące sytuacji materialnej i możliwości płatniczych zobowiązanego rodzica, które istniały już w chwili poprzedniego zasądzenia tych świadczeń.

Przenosząc powyższe na grunt ustalonego ( m.in. na podstawie zeznań samego powoda ) stanu faktycznego niniejszej sprawy należało w pierwszej kolejności zauważyć, że wedle jego własnych, stanowczych twierdzeń, złożonych w obecności jego profesjonalnego pełnomocnika,

D. P. ostatnią stałą pracą zarobkową wykonywał w Firmie (...) w O. W.. do dnia 31 grudnia 2014r. Zarabiał tam po 1300-1400zł netto miesięcznie.

Zaraz potem zrezygnował jednak dobrowolnie z tego zatrudnienia, gdyż wyjechał do pracy dorywczej za granicą. Przez miesiąc przebywał w S., gdzie przy produkcji frytek zarobił ok. 400 funtów.

Po powrocie do P.nie podjął już jakiegokolwiek stałej pracy zarobkowej. Nie wykonywał jej więc także w chwili wydawania przeciwko niemu wyroku zaocznego z 19 maja 2015r. Zarejestrował się tylko jako bezrobotny w PUP w O. W..., bez prawa do zasiłku. Twierdzi, że cały czas szuka jakiegoś zatrudnienia.

Od chwili powrotu do kraju z pracy jak wyżej, powód mieszka ze swoimi rodzicami, pozostając na ich utrzymaniu. Ponoszone przez nich koszty tego utrzymania stanowi kwota ok. 1000zł m-cznie ( por. powyżej stan faktyczny ).

Wszystkie w/w okoliczności, determinujące możliwości płatnicze powoda w rozumieniu art.135§1ko, istniały zatem już w czasie wydawania wyroku zaocznego z 19 maja 2015r.

Ani sam powód, ani jego pełnomocnik, nie wskazywali, ani nawet nie sugerowali przed Sądem, aby dopiero po uprawomocnieniu się wyroku z 19 maja 2015r. w sprawie IIIRC 226/15, w sytuacji osobistej i materialnej powoda nastąpiła jakakolwiek zmiana, która wyczerpywałaby przesłanki wymienione w art.138kro w zw. z art.135§1kro. E.. istnienia takiej zmiany nie sugerowała nawet treść pisma procesowego pełnomocnika powoda z 23 listopada 2015r., ani zawarta w nim teza dowodowa z wniosku o przesłuchanie wymienionych tam świadków ( por. k. 21-22 ).

Sposób sformułowania tej tezy, pochodzącej przecież od profesjonalnego pełnomocnika, imputował raczej, że treść zeznań świadków miałyby dotyczyć okresu i okoliczności, o których wspominał w swoich zeznaniach sam powód, czyli istniejących już w trakcie wydawania wyroku z 19 maja 2015r. w sprawie IIIRC 226/15.

Z powyższego wynikało zatem, że powództwo D. P. zmierzało w istocie do weryfikacji prawomocnego wyroku jak wyżej, z powołaniem się na okoliczności, które istniały już w chwili jego ferowania.

Tymczasem wedle poglądu judykatury, powództwo oparte na art.138kro nie może nigdy zmierzać do weryfikacji prawomocnego wyroku sądowego dotyczącego obowiązku alimentacyjnego ( zob. wyrok ICKN 687/98, a także „KRO.Komentarz” pod red. K. Piaseckiego, Lexis Nexis, Wyd. 4, strona 1005, teza 18 ).

Już z tych przyczyn powództwo D. P. nie zasługiwało na uwzględnienie, tym bardziej, że strony nie doszły ostatecznie do porozumienia w kwestii polubownego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Niezależnie od tego Sąd zauważył, że zachowanie powoda w przedmiocie dobrowolnej rezygnacji przez siebie z dniem 31 grudnia 2014r. ze stałej pracy zarobkowej, podpada pod regulację art.136kro.

Przepis ten zabrania uwzględniania niekorzystnych zmian w sytuacji materialnej osoby zobowiązanej do alimentacji małoletniego dziecka, które nastąpiły z jej winy w ciągu ostatnich 3 lat przed sądowym dochodzeniem alimentów.

Jeśli zatem powód pragnął przy pomocy powództwa w niniejszej sprawie dokonywać weryfikacji prawomocnego wyroku z 19 maja 2015r. w sprawie IIIRC 226/15, powinien mieć pełną świadomość, że dobrowolna rezygnacja przez niego 31 grudnia 2014r. ze stałej pracy zarobkowej, w której uzyskiwał wynagrodzenie netto rzędu 1300-1400zł m-cznie skutkowałą koniecznością traktowania go w tym postępowaniu zgodnie z literą regulacji art.136kro, czyli wymagała przyjęcia, że jego aktualne możliwości płatnicze w zakresie alimentów na rzecz małoletniej A. wynoszą co najmniej 1300-1400zł m-cznie. Za trafnością takiej tezy przemawia dodatkowo fakt, że jak twierdził przed Sądem sam powód, pozostaje on obecnie na całkowitym utrzymaniu swoich rodziców, a zatem nie musi wydatkować na ten cel żadnych własnych środków finansowych.

Mając na uwadze wszystkie przywołane przed chwilą okoliczności Sąd uznał, że powództwo D. P. podlega oddaleniu ( punkt 1 wyroku ), co spowodowało obciążenie go kosztami procesu w niniejszej sprawie ( punkt 2 wyroku ).